

GIUSEPPE RICONOS- CIUTO

DOMÈNEC TERRADELLAS

CONCERT INAUGURAL

29.07.23

–20.30 h

AUDITORI ESPAI TER

PROGRAMA

Giuseppe riconosciuto

DOMÈNEC TERRADELLAS

Introducció

1. Obertura (Presto-Larghetto e sotto voce-Allegretto)

ACTE PRIMER

Escena I. Palau reial: Giuseppe i Tanete

2. Recitatiu (Giuseppe i Tanete)

3. Ària: Indegno è quest'oggetto (Tanete)

Escena II: Giuseppe i Cabri

4. Recitatiu (Giuseppe i Cabri)

5. Ària: Vederti bramerei (Giuseppe)

Escena III: Cabri solo

6. Recitatiu (Cabri)

7. Ària: Jo lo so, che giusto sei (Cabri)

Escena IV. Al Camp: Giuda i Beniamino

8. Recitatiu (Giuda i Beniamino)

9. Ària: Se il rammentare, oh Dio (Beniamino)

10. Recitatiu (Giuda)

11. Ària: Par che stridano sull'arco (Giuda)

Escena V. Palau reial: Giuseppe i Cabri

12. Recitatiu (Giuseppe i Cabri)

Escena VI: Simeone i els anteriors

Recitatiu (Giuseppe, Simeone i Cabri)

13. Ària: Ah, ti direi crudele (Simeone)

Escena VII: Tanete

14. Recitatiu (Tanete)

Escena VIII: Giuda, Beniamino, els altres germans de Giuseppe i els anteriors

Recitatiu (Giuseppe, Giuda i Beniamino)

15. Ària: Deh serena il dolce viso (Giuseppe)

Escena X: Tanete i els anteriors

Recitatiu (Giuda, Beniamino, Simeone i Tanete)

Recitatiu (tots els germans)

17. Cor: Guida Signor, geloso (tots els germans)

Fi de l'acte primer

ACTE SEGON

Escena I: Giuseppe i Beniamino

18. Recitatiu (Giuseppe i Beniamino)

Escena II: Giuseppe i Beniamino

Recitatiu (Giuseppe i Beniamina)

19. Ària: Qual pena sia l'amare (Giuseppe)

Escena III: Beniamino i Cabri

20. Recitatiu (Beniamina i Cabri)

21. Ària: Credi che avendo in dono (Beniamino)

Escena IV: Simeone i Cabri

22. Recitatiu (Simeone i Cabri)

23. Ària: Come sen' vola (Simeone)

Escena V: Giuda i Cabri

24. Recitatiu (Giuda i Cabri)

25. Ària: Ne mostra il prato, si bel ma frale (Giuda)

Escena VI: Giuseppe i Cabri

26. Recitatiu (Giuseppe i Cabri)

27. Ària: S'inganna ogn 'un che spere (Giuseppe)

28. Recitatiu (Giuseppe i Cabri)

29. Ària: Se tanto afflitto gemi (Cabri)

Escena VII: Giuseppe i Tanete

30. Recitatiu (Giuseppe i Tanete)

31. Ària: So che la gloria perde (Tanete)

Escena VIII: Giuseppe sol

32. Recitatiu (Giuseppe)

Escena IX: Giuseppe, Giuda, Beniamino, Simeone i els altres germans

Recitatiu (Giuseppe, Giuda, Beniamina i Simeone)

Recitatiu (tots els germans)

33. Cor: Chiaro splenda in ogni riva (tots els germans)

Escena X: Giuseppe i Beniamino

34. Recitatiu (Giuseppe i Beniamino)

35. Duo: In questo bacio mio (Giuseppe i Beniamino)

PAUSA

ACTE TERCER

Escena I. Al camp: Cabri, Giuda, Simeone, Beniamino i els germans de Josep arriben arrestats pels guàrdies

36. Recitatiu (Beniamina, Simeane e Cabri)

37. Quartet: Deh pietà del padre almeno (Giuda, Beniamina, Simeane i Cabri)

Escena II. Palau reial: Giuseppe i Tanete

38. Recitatiu (Giuseppe i Tanete)

39. Ària: Non v'intendo e pur vi adoro (Tanete)

Escena III: Giuseppe sol

40. Recitatiu acompanyat: Tu che dell'alme nostre (Giuseppe)

41. Ària: Sarò qual madre amante (Giuseppe)

Escena V: Tanete i els anteriors. Després, tots

Recitatiu (Giuseppe, Tanete i Cabri)

Recitatiu (Giuseppe, Giuda, Beniamina, Simeone, Tanete i Cabri)

43. Ària: Voi, se pietà provate (Beniamino)

44. Recitatiu (Giuseppe, Giuda, Beniamina, Simeone, Tanete i Cabri)

45. Cor: A quel celeste arcana (tots)

REPARTIMENT

Giuseppe: **Alicia Amo**

Giuda, germà de Giuseppe: **Rafael Quirant**

Beniamino, germà de Giuseppe: **Mercedes Gancedo**

Simeone, germà de Giuseppe: **Anna Alàs**

Tanete, confident de Giuseppe: **Jorge Navarro Colorado**

Cabri, confident de Giuseppe: **Roger Padullés**

VESPRES D'ARNADÍ

Farran Sylvan James, concertino

Oriol Algueró, Cecília Clares, Pavel Amílcar, violins I

Adriana Alcaide, Irantzu Zuasti, Maria Gomis, Josep Martínez, violins II

Natan Paruzel, Elisabeth Gex, violes

Oriol Aymat, Alberto Guerrero, violoncels

Mario Lisarde, Oriol Martí, contrabaixos

Pere Saragossa, Iván Alcazo, oboès

Josep Casadellà, fagot

Jairo Gimeno, Pepe Reche, trompes

Pablo FitzGerald, tiorba

DANI ESPASA, clave i direcció

Durada aproximada del concert

1a part: **60 minuts**

Pausa: **20 minuts**

2a part: **80 minuts**

Producció del Festival de Torroella de Montgrí

Concert en memòria d'Ernest Lluch

COMENTARI

DOMÈNEC TERRADELLAS, UN COMPOSITOR EUROPEU

Quan Domènec Terradellas naixia el 1713 a Barcelona, l'instant d'esplendor que havia viscut Catalunya durant els segles XIV i XV com a centre de creació musical preeminent a Europa feia molt temps que havia passat. El centre artístic a la Península feia anys que s'havia desplaçat a la cort espanyola i només el Monestir de Montserrat amb la seva escola de música continuava sent un centre musical de primer ordre del qual sortien, de tant en tant, compositors destacats com Joan Cererols (1618-1676), Antoni Soler (1729-1783), tots dos monjos, o Ferran Sor (1778-1839), virtuós de la guitarra el mètode del qual per tocar l'instrument era conegut a tota Europa.

La via d'entrada a la música per les famílies humils a principis del segle XVIII, com també ho havia estat en el passat, continuava sent l'església i Domènec Terradellas, fill de camperols, va introduir-se en el món de la música com a escolanet de la catedral de Barcelona. El 1732, quan tenia 19 anys, va marxar a Nàpols, part de la corona espanyola i preeminent centre musical i operístic, per a continuar els seus estudis en el Conservatori dei Poveri di Gesù Cristo, actual Conservatori de San Pietro a Majella, on també van estudiar Alessandro Scarlatti i Giovanni Battista Pergolesi, de qui Terradellas va ser segurament condeixeble.

Era habitual que els estudiants de música, en acabar la seva formació, es presentessin com a compositors amb un oratori, i Domènec Terradellas, que ja s'havia convertit en Domenico Terradeglias, va presentar el 1736 a l'oratori de Sant Felip Neri de Nàpols *Giuseppe riconosciuto da' suoi fratelli in Egitto*, basat en un llibret escrit tres anys abans per a la cort imperial de Viena per Pietro Metastasio i al qual havia posat música el napolità Giuseppe Porsile, compositor oficial de la cort austríaca. El llibret es va adaptar per a la seva presentació a Nàpols convertint l'*azione sacra* de Metastasio en una veritable òpera de temàtica religiosa i tres actes, com era usual en el gènere.

La història extreta per Metastasio dels capítols XXIX-LXVI del llibre del *Gènesis* ha estat objecte de múltiples versions musicals en els últims tres segles pel caràcter dramàtic de la

història, que narra com els germans de Josep, fill de Jacob, envejosos de l'amor que el seu pare li tenia, el venen com a esclau i el fan passar per mort davant del seu pare. Portat a Egipte, Josep és empresonat i aconsegueix ser alliberat per la interpretació que fa d'un somni que ha tingut el faraó, qui l'acaba convertint en un poderós alt funcionari. Josep retroba a Egipte els seus germans que l'havien venut com a esclau i després de fer-los passar per diverses proves, els acaba revelant la seva identitat i els perdona.

L'obra no consta que s'interpretés fora de Nàpols. De fet, les obres de l'exitosa carrera de Domènec Terradellas per Europa com a compositor d'òpera en temps de Händel, no es van interpretar a Espanya en vida del compositor. Terradellas va reutilitzar i adaptar alguna de les àries de *Giuseppe riconosciuto* en altres de les seves òperes, com *Merope*, estrenada a Roma l'any 1743. Però a diferència d'altres obres seves, els fragments de les quals es divulgaven en antologies impreses, d'aquest oratori de joventut no se n'ha trobat cap, molt probablement a causa la seva temàtica religiosa.

L'oratori *Giuseppe riconosciuto* de Domènec Terradellas va ser rescatat l'abril de 1995 per l'Orquestra de Cadaqués sota la direcció d'Ignacio Yepes en el marc de la Setmana de Música Religiosa de Cuenca. Aquell mateix any es va interpretar, el mes d'agost, en el marc del Festival de Cadaqués amb els mateixos músics a partir de les investigacions i l'edició de la partitura fetes per musicòleg Josep Dolcet (1961-2020), convertit en un gran expert del compositor barceloní i autor de la monografia inèdita *Domènec Terradellas, un compositor català en l'escena europea* escrita durant 2007-2012, gràcies a l'ajut de recuperació del patrimoni musical que li va atorgar la Fundació Ernest Lluch.

En la versió preparada per Dani Espasa, director musical del concert d'avui, s'han eliminat una part dels recitatius d'oratori *Giuseppe riconosciuto* i s'han suprimit les escenes 9 de l'acte primer i 4 de l'acte tercer.

Lourdes Morgades

Perquè vols

vibrar **d'emoció**
amb tots els sentits

Perquè t'interessa
viure la cultura.

LA VANGUARDIA

BIOGRAFIES

ALICIA AMO

Alicia Amo obté el títol superior de violí en el Musikene, el Centre Superior de Música del País Basc, amb les més altes qualificacions i estudia cant històric a la Schola Cantorum Basiliensis, finalitzant el màster amb matrícula d'honor. Realitza dos Operastudi amb Alberto Zedda i René Jacobs, és resident a la Fondazione Cini, Royaumont i Ambronay i és guanyadora del Manhattan & Berliner International Music Competition, Concurs Internacional Mozart de Granada i el Concorso Internazionale di Canto di Napoli.

Canta com a solista repertori dels segles XVI al XXI al costat d'orquestrs com la Nacional d'Espanya, Simfònica de RTVE, Simfònica de Bilbao, Ciutat de Granada, Filarmonía de Galicia, Düsseldorfer Philharmonie, Israel Chamber Orchestra, Zürich Kammerorchester, Danish Chamber Orchestra, Balthasar Neumann, Il Giardino Armonico, Il Pomo d'Oro, Orquesta Barroca de Sevilla i sota la direcció d'Alan Fischer, René Jacobs, David Afkham, Giovanni Antonini, Christian Zacharias, Guillermo García-Calvo, Pablo González, Pablo Heras-Casado i Enrico Onofri.

Actua a l'Auditorio Nacional de Madrid, Teatro de la Zarzuela, Teatro de la Maestranza de Sevilla, Palau de la Música Catalana, Gran Teatre del Liceu, Teatro Campoamor, Palacio Euskalduna de Bilbao, Kursaal de Donostia, el Théâtre des Champs Elysées de París, l'Opéra Royale de Versailles, el Théâtre du Capitole de Toulouse, el Teatre Massimo de Palerm, Semperoper Dresden, Genève Victoria Hall, Wiener Konzerthaus i Theater an der Wien.

Grava per a Mezzo, Harmonia Mundi, Naïve, Glossa, Ibs, Arcana i funda al costat d'Andoni Mercero l'ensemble historicista Musica Boscareccia; el seu primer treball discogràfic és nominat als premis International Classic Music Awards (ICMA).

Com a violinista ha estat concertino de la Joven Orquesta Nacional de España (JONDE), col·laboradora de les orquestres simfòniques d'Euskadi i RTVE i membre d'I Barocchisti i del European Union Youth Orchestra (EUYO).

Alicia Amo debuta en el Festival de Torroella de Montgrí

RAFEL QUIRANT

Rafael Quirant va néixer a València el 1996. Besnet de la soprano Carmen Tur Melchor, va ser alumne de Nereida López al Centre Instructiu d'Art i Cultura (CIAC) de La Vall d'Uixó i més tard de Ricardo Castelló. En finalitzar els estudis de disseny de moda a l'Escola Superior de Disseny de València (EASD), va ingressar al Conservatori Professional de música Francesc Peñarroja de La Vall d'Uixó i posteriorment al Conservatori Superior Joaquín Rodrigo de València. Actualment, rep classes per part de la soprano Ofelia Sala.

Ha rebut consells i classes magistrals d'Aurelio Viribay, Carles Budó, Carlos Chausson, Robert Expert, Nancy Fabiola Herrera, Miquel Ortega, Xavier Sabata, Isabel Rey, Celsa Tamayo i Mariella Devia. Aquesta última el va becar en un dels seus darrers cursos.

Habitualment col·labora amb orquestres del País Valencià, destacant la Primitiva de Lliria i l'orquestra de la Universitat de València, entre altres. Ha estat finalista a la 95a convocatòria del concurs de Joventuts Musicals d'Espanya, concurs d'òpera d'Albacete, Concurs de Joves talents de Montserrat i recentment s'ha proclamat guanyador del Concurs de Joventuts Musicals d'Espanya a la seva 101a convocatòria.

Ha treballat amb distingits artistes com Olga Pitarch, Joan de la Rubia, Francesca Sales, Sílvia Vázquez, Pedro Quiralte i un llarg etcètera, i entre totes les produccions en què ha pres part, destaca *Amadigi di Gaula* de Händel a l'Auditorio Nacional de Madrid i L'Auditori de Barcelona amb Vespres d'Arnadí sota la direcció de Dani

Espasa, amb Xavier Sabata i Núria Rial en el repartiment.

És membre del grup barroc Il Dolce Incontro, que treballa incansablement per fer-se un lloc entre els grups barrocs més destacats. Rafael compta, a més d'un extens repertori barroc, d'un repertori belcantista, de cançó espanyola i oratori. Destaca darrerament la seva incursió a l'òpera mozartiana amb el Cherubino de *Le nozze di Figaro* amb què ha rebut un important èxit.

Rafael Quirant debuta en el Festival de Torroella de Montgrí. Va participar en l'edició de 2022 del Fringe Festival Torroella-L'Estartit

BIOGRAFIES

MERCEDES GANCEDO

Nascuda a l'Argentina, Mercedes Gancedo va debutar amb 18 anys en el rol de Despina de l'òpera *Così fan tutte* en el Teatre Roma de Buenos Aires. Formada amb Jaume Aragall, Teresa Berganza, Mirella Freni, Montserrat Caballé i Cecilia Bartoli, entre altres, Gancedo combina la seva faceta operística amb una intensa activitat en el camp del Lied.

Guanyadora del premi Jove Promesa artística de caràcter internacional de l'Associació de Crítics de la República Argentina i de la beca Teresa Grüneisen de la Fundació Mozarteum per a estudiar a l'estranger, la soprano va obtenir també una beca d'estudis per cursar el màster de Lied Victoria de los Ángeles a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) i la Salvat Beca Bach, entre altres. Ha estat premiada en la Competizione dell'Opera de Dresden (Alemanya), el Concurs Francesc Viñas de Barcelona i el Premi Primer Palau atorgat pel Palau de la Música Catalana, a més de ser guanyadora del primer premi en la categoria cant en diversos certàmens nacionals i internacionals.

A Espanya, Mercedes Gancedo ha cantat rols com a Elle (*La voix humaine*), Mariana (*Das Liebesverbot*), Berta (*Il Barbiere di Siviglia*), Micaela (*Carmen*), Giannetta (*L'Elisir d'amore*), Prilepa (*Pikovaia Dama*), Barbarina (*Le nozze di Figaro*), Papagena (*La Flauta màgica*), Suor Genovieffa (*Suor Angelica*), entre altres, en teatres com el Gran Teatre del Liceu de Barcelona, Teatre Real de Madrid, Festival Castell de Peralada, Teatre Campoamor d'Oviedo, Theater im Delphi de Berlín, Teatro Jovellanos de Gijón, sota la batuta dels mestres

Gustavo Dudamel, Marc Minkowski, Domingo Hindoyan, Simon Hasley, Dmitri Jurowski, Riccardo Frizza, Susana Mälkki, entre altres.

La cantant combina la seva faceta operística amb una intensa activitat no només en el camp del Lied, sinó també simfònic i l'oratori, cantant obres com la *Simfonia núm. 4* de Mahler, *Somni d'una nit d'estiu* de Mendelssohn, *Weihnachts-Oratorium* de Bach o la *Missa de la Coronació* de Mozart, entre altres. Ha participat en importants festivals i auditoris com Foundation Royaumont, Schubertiada de Vilabertran i Oxford Lieder Festival, i ha estat artista resident en el Festival LIFE Victoria, el Palau de la Música Catalana, L'Auditori de Barcelona i la Fundació Juan March de Madrid.

Amb la pianista Beatriz Miralles, va gravar en 2017 el seu àlbum debut *Cooking America!*.

Mercedes Gancedo debuta al Festival de Torroella de Montgrí

ANNA ALÀS

L'Anna Alàs i Jové és una de les mezzosopranos catalanes més destacades de la seva generació, com ja van avançar els premis al Concurs Internacional de Lied de Stuttgart i al Concurs d'Òpera Barroca P. A. Cesti a Innsbruck. Ha actuat com a solista en destacats escenaris i festivals com la Staatsoper Unter den Linden de Berlín, Òpera de Leipzig, Staatstheater Wiesbaden, Staatstheater Nürnberg, Theater Heidelberg, Theater Wuppertal, Landestheater Linz, Opéra National de Bordeaux, Teatro Real, Gran Teatre del Liceu, ABAO, Teatro Arriaga, Palacio de la Ópera d'A Coruña, Ópera de Oviedo, Teatro Gayarre, Konzerthaus de Berlín, Festival de Schleswig-Holstein, Innsbrucker Festwochen der Alten Musik, Heidelberger Frühling, Festival de Peralada...

Recentment, ha debutat amb gran èxit a l'Òpera de Colònia protagonitzant *La Cenerentola* de Rossini i pròximament torna a la Philharmonie de Berlín amb *l'Elias* de Mendelssohn. La seva versatilitat teatral i un timbre ric en matisos li han valgut interpretar a Romeo (*I Capuleti e i Montecchi*), Donna Elvira (*Don Giovanni*), Cherubino (*Le nozze di Figaro*), Annio (*La clemenza di Tito*), Rosina (*Il barbiere di Siviglia*), Ottavia (*L'incoronazione di Poppea*), Dido (*Dido & Aeneas*), Diana (*La Calisto*)...

Ha gravat com a solista per Sony Classical, Naxos, Bayerische Rundfunk, Westdeutschen Rundfunk, Deutschlandfunk Kultur, RNE Clásica, Catalunya Música, Seed Music, Ficta Edicions i Discmedi.

Anna Alàs Jové va debutar en l'edició de 2012 del Festival de Torroella de Montgrí i hi va tornar en la de 2015

BIOGRAFIES

JORGE NAVARRO COLORADO

Jorge Navarro Colorado va fer els estudis de cant clàssic i òpera a la Guildhall School of Music and Drama de Londres i va completar la seva formació als programes Britten-Pears i Samling.

Aquesta temporada 2022-2023 la seva agenda ha inclòs Goffredo de *Rinaldo* de Händel amb la Capella Cracoviensis i Xavier Sabata al Festival Händel de Halle; Bajazet de *Tamerlano* de Händel amb l'English Touring Opera; Lelio de *Scipione* de Händel amb Christian Curnyn al Festival Händel de Londres; i el debut al Grand Théâtre de Ginebra com a Telemaco d'*Il ritorno d'Ulisse* de Monteverdi, amb direcció de Fabio Biondi, producció que també presenta al Palau de la Música Catalana i a l'Auditorio Nacional de Madrid. També inclou el *Requiem* de Mozart amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, i Trevor Pinnock a L'Auditori de Barcelona, i diversos concerts de música antiga amb la Göteborg Baroque a Suècia.

Anteriorment, durant la temporada 2021-2022 va cantar nombrosos rols d'òperes de Händel: Damon d'*Acis i Galatea* amb l'Early Opera Company i Christian Curnyn; Oronte d'*Alcina*, amb el Lautten Compagny de Berlín; Lurcanio d'*Ariodante* al Festival de Händel de Göttingen; Petrus de *Brockes Passion* (versió escenificada) a l'Opera de Halle; Tempo d'*Il trionfo del Tempo e del Disinganno* amb el Bach Consort de Viena. També va debutar a La Fenice de Venècia com a Gualterio de *Griselda* de Vivaldi, sota la batuta de Diego Fasolis, i va participar en el Festival Händel de Londres amb el recital d'àries

barroques *Arias for Ballino* amb l'orquestra Opera Settecento.

També destaca la seva activitat concertística, majoritàriament centrada en música sacra del barroc i el classicisme, amb formacions com ara Göteborg Baroque, Israel Camerata, Bach Collegium de Barcelona, Vespres d'Arnadí, New London Consort, Israel Chamber Orchestra, Irish Baroque Orchestra, Polski Chór Kamerlany, London Festival Orchestra i City of Birmingham Symphony Orchestra. Igualment, ha ofert recitals de cançó per a veu i piano en prestigiosos festivals, com ara el London Song Festival i el Ciclo de Lied de Santiago.

La seva discografia ara mateix inclou les òperes de Händel Lotario i Rodrigo enregistrades en directe durant el Festival de Göttingen (Accent) i l'àlbum *German cantatas for voice and virtuoso violin* amb l'Ensemble Diderot i Johannes Pramsohler (Audax).

Jorge Navarro Colorado debuta en el Festival de Torroella de Montgrí

ROGER PADULLÉS

Nascut a Sallent i posteriorment establert a Valls, el tenor Roger Padullés inicià la seva formació vocal a l'Escolania de Montserrat. Continuà els seus estudis a l'Escola de Música de Cambrils i actuà amb diverses formacions corals com ara la coral Verge del Camí de Cambrils, o la Capella Príncep de Viana. Com a solista, i atret pel Lied alemany, es traslladà a estudiar cant a Freiburg (Alemanya) amb Reginaldo Pinheiro, becat per la Generalitat de Catalunya. L'any 2009 guanyà el Segon premi al Concurs Internacional Francesc Viñas, així com el premi Plácido Domingo.

Després del seu pas per Freiburg, completà la formació operística a l'Òperastudio del teatre d'Estrasburg (França) i inicià tot seguit una carrera professional que l'ha dut a cantar, entre altres, al Gran Teatre del Liceu de Barcelona, el Teatro Municipal de Santiago de Xile, a l'Opéra National du Rhin, al Concertgebouw d'Amsterdam, al Teatro Real de Madrid, Capítol de Toulouse o al Palau de les Arts de València, on ha estat dirigit per batutes com Zubin Mehta o per directors d'escena com Peter Brook o Christoph Marthaler.

Paral·lelament, actua també en concerts de Lied i oratori en sales com el Capítol de Toulouse, l'Opéra National du Rhin a Estrasburg o al Rosenblatt Recital Series de Londres. L'any 2015 rep el Premi Enderrock al millor disc de clàssica per *Mompou Songs* atorgat per la crítica; i els anys 2017, 2018 i 2019 el Premi Enderrock, per votació popular, també al millor disc de clàssica per *Tossudament Llach* i *Cançó d'amor i de guerra* i *Llull*, respectivament.

Roger Padullés també ha escrit i dirigit escènica dels seus últims espectacles com *Händel. Eclipsi total*, *Emili Vendrell, la veu del poble*, *Dones d'òpera* amb el cor Èulia de Valls, *L'Enigma Garreta* i ha creat i dirigit una adaptació participativa de *La Flauta màgica* de Mozart amb motiu de les Decennals de Valls de 2022.

Roger Padullés va debutar en l'edició de 1988 del Festival de Torroella de Montgrí com a nen solista en un concert de l'Escolania de Montserrat.

BIOGRAFIES

VESPRES D'ARNADÍ

Orquestra barroca creada l'any 2005 per Dani Espasa i Pere Saragossa per oferir versions plenes d'emoció, frescor i espontaneïtat, utilitzant instruments i criteris històrics. El seu nom recorda els concerts que al segle XVIII s'oferien habitualment als vespres com a postres dels sopars distingits dels nobles i els burgesos. Carabassa, sucre i ametlles són els ingredients de l'arnadí, una de les postres més antigues del País Valencià.

El conjunt ha actuat a importants sales de concerts, com el Wigmore Hall de Londres, o el Festival Händel de Halle (Alemanya) i altres auditoris i festivals com són els de Peralada, Torroella de Montgrí, Barcelona, Praga, Ostrava, Madeira, Sevilla, Santander, Santiago de Compostella, Lugo i Madrid.

Els seus treballs discogràfics han rebut molt bones crítiques. Amb el segell Musièpoca han enregistrat: *Pièces de symphonie* de Charles Desmazures, *Missa en Re major* de Josep Mir i Llussà i Anna Maria Strada de Händel. El quart disc es va presentar el 2019 amb el segell Aparté, titulat *L'Alessandro amante*, protagonitzat pel contratenor Xavier Sabata. Amb el mateix cantant el 2023 presentaran el disc *InVisibili*.

Vespres d'Arnadí rep ajudes del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, de l'Institut Ramon Llull i del Instituto Nacional de las Artes Escénicas y de la Música (INAEM).

Vespres d'Arnadí va debutar en l'edició de 2007 del Festival de Torroella de Montgrí i hi va tornar en la de 2022

DANI ESPASA

Nascut a la Canonja (Tarragona), va estudiar piano en els conservatoris de Tarragona i Barcelona i Arquitectura a la Universitat Politècnica de Barcelona. Treballa com a compositor, pianista i director musical de dansa, televisió, cinema i, sobretot, de teatre, en col·laboració amb directors d'escena com Lluís Pasqual, Calixto Bieito, Josep Maria Flotats, Joan Ollé, Sergi Belbel o Jordi Prat i Coll, entre altres.

Després de completar els estudis de clave i baix continu, inicia una intensa activitat amb grups de música barroca, renaixentista i medieval com Hespèrion XXI, Le Concert des Nations, L'Arpeggiata, Mala Punica, The Rare Fruits Council, La Hispanoflomenca, Les Sacqueboutiers, Musica Alchemica o La Caravaggia, a més de dirigir Vespres d'Arnadí. Ha actuat en prestigiosos festivals i sales de concerts a Europa, Amèrica i Àsia. Dirigeix l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu, l'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra i l'ensemble de música contemporània Bcn216. Des del 2003 és pianista i clavecinista col·laborador de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC). Ha participat en més de quaranta treballs discogràfics. Dani Espasa és un dels noms més polifacètics de la música antiga actual.

Dani Espasa va debutar en l'edició de 2003 del Festival de Torroella de Montgrí i hi va tornar en les edicions de 2007, 2015 i 2022.

T

**“PAU CASALS,
MOMPOU I TOLDRÀ”
3 NOMS PROPIS
DE LA MÚSICA
CATALANA**

CLUB DE CLÀSSICA

**TORROELLA
DE MONTGRÍ
CICLE DIVULGATIU
DE 3 CONFERÈNCIES
A càrrec de Joan Vives**

**07.10.23–11 h
«Pau Casals, l'home,
el músic, la pau»**

**18.11.23–11 h
“Frederic Mompou,
el des-compositor”**

**16.12.23–11 h
“Eduard Toldrà,
el noucentista”**

**Cal inscripció prèvia
Més informació a festivaldetorroella.cat**

PROPER'S CONCERTS

Diumenge 30 de juliol
20.30 h Espai Ter

ORCHESTRA OF THE AGE OF ENLIGHTENMENT

Mark Padmore tenor i direcció

Laments i danses

Johann Sebastian Bach: *Suite orquestral núm. 2 en Si menor*, BWV 1067 / *Cantata Ich armer Mensch, ich Südenknecht*, BWV 55 / *Suite orquestral núm. 3 en Re major*, BWV 1068 / *Recitatiu «Welt! Deine Lust ist Last!»* i ària «Mein Verlangen ist, den Heiland zu unfangen» de la cantata *Komm, du süße Todesstunde*, BWV 161 / *Cantata Ich habe genug*, BWV 82a / **Dietrich Buxtehude:** *Mit fried und Freud*, BuxWV 76

PREU

Zona A 41 EUR/ 55 EUR

Zona B 36 EUR/ 48 EUR

Dimecres 2 d'agost
20.30 h Espai Ter

YULIANNA AVDEEVA, PIANO

Ludwig van Beethoven: *Sonata per a piano núm. 29 en Si bemoll major 'Hammerklavier'* / **Franz Liszt:** *Bagatelle sans tonalité*, S. 216a / *Unstern! - Sinistre*, S. 208 / *Légende núm. 2: «Saint François de Paule: marchant sur les flots»*, S. 175 / **Frédéric Chopin:** *Quatre masurques*, Op. 30 / *Andante spianato et Grande Polonaise brillante*, Op. 22

PREU

Zona A 32 EUR/ 42 EUR

Zona B 27 EUR/ 36 EUR

Festival de Torroella de Montgrí 2023

Facebook: @FestivalTorroelladeMontgri

Twitter: @Fest_Torroella

Instagram: @festivaldetorroella

#FestivalTorroella #arecerdelafúriadelmón

www.festivaldetorroella.cat

FESTIVAL
TORROELLA
DE MONTGRÍ

JM Torroella de Montgrí

**GIUSEPPE
RECONOSCIUTO**

LLIBRET:

PIETRO METASTASIO

MÚSICA:

DOMÈNEC TERRADELLAS

29.07.23

-20.30 h

ESPAI TER

LLIBRET

Giuseppe Reconnosciuto

Libreto, Pietro Metastasio

PERSONATGES

GIUSEPPE: **Alicia Amo** (soprano)
GIUDA, germà de Giuseppe: **Rafael Quirat** (sopranista)
BENIAMINO, germà de Giuseppe: **Mercedes Gancedo** (soprano)
SIMEONE, germà de Giuseppe: **Anna Alàs** (mezzosoprano)
TANETE, confident de Giuseppe: **Jorge Navarro Colorado** (tenor)
CABRI, confident de Giuseppe: **Roger Padullés** (tenor)

VESPRES D'ARNADÍ

Dani Espasa, clave i direcció

Josep reconegut

Llibret, Pietro Metastasio

PERSONATGES

JOSEP: **Alicia Amo**, soprano
JUDÀ, germà de Josep: **Rafael Quirat**, sopranista
BENJAMÍ, germà de Josep: **Mercedes Gancedo**, soprano
SIMEÓ, germà de Josep: **Anna Alàs**, mezzosoprano
TANET, confident de Josep: **Jorge Navarro Colorado**, tenor
CABRI, confident de Josep: **Roger Padullés**, tenor

VESPRES D'ARNADÍ

Dani Espasa, clave i direcció

Traducció:
Lourdes Bigorra Cervelló

1. OVERTURA

(Presto - Larghetto e sotto voce - Allegretto)

ATTO I SCENA I

Reggia

Giuseppe e Tanete

2. RECITATIVO

GIUSEPPE

Nè degli ebrei germani in Menfi ancora
nessuno ritornò?

TANETE

Nessuno.

GIUSEPPE

Mandasti
ad esplorar le vie?

TANETE

Molti, ma in vano.

GIUSEPPE

Pur non è sì lontano
dalla valle di Mambre
questo albergo real.

TANETE

Io non comprendo,
signor perdona, il tuo pensier: nè parmi
che sian pochi pastori un degno oggetto
di tante cure tue.

GIUSEPPE

da parte
(Non sa Tanete
ch'io son germano a quei pastori) Amico,
d'esser così schernito
troppo mi spiacerrebbe. Io lor commisi
che il fanciul Beniamino, ultimo germe
dell'antico Giacobbe,
conducesser tornando.

TANETE

Ma d'un fanciullo ignoto
perchè mai sì gran parte
prendi tu nel destin?

GIUSEPPE

Simili assai
siam Beniamino ed io:
penso al tuo stato e mi ricordo il mio.
Onde va tu: se di Giacobbe i figli,
se torna Benjamin, torna, previeni
l'arrivo lor.

1. OBERTURA

(Presto - Larghetto i sotto voce - Allegretto)

ACTE PRIMER ESCENA PRIMERA

Palau reial

Josep i Tanet

2. RECITATIU

JOSEP

Dels germans jueus,
no n'ha tornat cap encara a Memfis?

TANET

Cap.

JOSEP

Has enviat algú
per explorar els camins?

TANET

N'he enviat molts, però en va.

JOSEP

Tanmateix, no és gaire lluny
de la vall del Mambre
aquest estatge reial.

TANET

No entenc, senyor,
perdoneu-me, el vostre pensament, ni penso
que un grapat de pastors sigui un objecte digne
de ser part de les vostres ja moltes
preocupacions.

JOSEP

(a part)
(Tanet no sap
que jo soc germà d'aquests pastors) Amic,
lamentaria massa ser burlat d'aquesta manera,
els vaig encarregar que en tornar portessin
davant meu el petit Benjamí, la darrera llavor
del vell Jacob.

TANET

Però, per què voleu
intervenir tant en el destí
d'un noi que no coneixeu?

JOSEP

Molt semblants som
Benjamí i jo:
Penso en el seu estat i recordo el meu.
Per tant, ves, i si tornen els fills de Jacob,
si Benjamí arriba, vine de seguida
per avisar-me de la seva vinguda.

TANETE

Corro a veder, signore,
e forse intendo quest'arcano amore.

3. ARIA

Indegno è quest'oggetto
de' doli affetti tuoi,
ma so che amar tu vuoi
per far che generoso
ritorni nel tuo petto
l'amore e la pietà.

È per un regio cuore
colpevole il rigore,
sol degna la bontà.

SCENA II

Giuseppe e Cabri

4. RECITATIVO

CABRI

Signore, è a me permesso
sperar grazia da te?

GIUSEPPE

Questa dubiezza,
Cabri, mi offende.

CABRI

Al prigioniero ebreo
disciogli i lacci.

GIUSEPPE

A Simeone?

CABRI

A lui.

GIUSEPPE

Ma qual pietà ti move
per chi tu non conosci?

CABRI

E qual rigore
a punir ti consiglia
chi reo teco non è?

Imita

l'autor del tutto. Egli su' giusti e' rei
piove egualmente; ed egualmente vuole
che a' buoni splenda, ed a' malvagi, il Sole.

GIUSEPPE

Come al gran Dio d'Isacco
avrò sciolto i miei voti,
si guidi a me il cattivo (è ignoto a questo
il tradimento antico:
non sa che è mio germano e mio nemico.)

TANET

Hi vaig de seguida, senyor,
i potser entendré aquest amor arcà.

3. ÀRIA

Indigne és aquest objecte
dels teus dolços afectes,
Però sé que vols estimar
per fer que, en el teu pit generós
retornin l'amor i la pietat.

En un cor reial

la inclemència és vilesa,
només la bondat li és digna.

ESCENA SEGONA

Josep i Cabri

4. RECITATIU

CABRI

Senyor, se'm permet
esperar gràcia de vós?

JOSEP

Aquesta dubtança,
Cabri, m'ofèn.

CABRI

Deslliga de les cadenes
el presoner jueu.

JOSEP

Parles de Simeó?

CABRI

D'ell parlo.

JOSEP

Quina mena de pietat et mou
per algú que no coneixes?

CABRI

I quin rigor us empeny
a castigar
qui no us ha fet cap greuge?

Imiteu

l'autor de la creació. Ell és rei sobre els justos
fa ploure per a tothom igual; i vol que per igual
el sol resplendeixi, tant sobre el bondadós com
sobre el malvat.

JOSEP

Amb el gran Déu d'Isaac
no he trencat els meus vots;
porteu davant meu el captiu (li és desconeguda
l'antiga traïció:
no sap que és germà meu i enemic meu).

Vedrai ch'anco ho pietà degl'infelici
ne son tanto crudel quanto tu dici.

5. ARIA

Vederti bramerei
nel giudicar men presto:
affetto fors'è questo
che chiami crudeltà.

Più cauto, oh Dio, ragiona,
e sappi che talvolta
la crudeltà perdona,
punisce la pietà.
(entra)

SCENA III

Cabri solo

6. RECITATIVO

CABRI

Ah, che del prigioniero
da' moti e dall'aspetto
l'innocenza comprendo: il nostro sguardo
è vero che non passa oltre il semblante,
ma l'alma nostra spesso
nella spoglia, che informa,
i moti suoi sì violenta imprime
che gl'affetti di lei la spoglia esprime.
Ah, Giuseppe, e con qual trista ventura
troppo rigor la tua giustizia oscura!

7. ARIA

Io lo so, che giusto sei,
ma vorrei che nel tuo cuore
di giustizia al sagro orrore
eco fosse la bontà:
meno rigido saresti
e in te nascere vedresti
anche il senso di pietà.
(parte)

SCENA IV

Campagna

Giuda e Beniamino

7. RECITATIVO

BENIAMINO

L'arresto del fratello
qui lasciato in ostaggio,
vedesti come il caro padre afflisse?
E come al mio partir, figlio, mi disse,
caro, amato sostegno
di mia cadente etade,
chi sa se te mandando
a ricovrare il prigionier germano
perda a mendue? Ah, questo ultimo è forse

Veuràs que també tinc pietat dels infeliços
i que no soc tan cruel com dius.

5. ÀRIA

Desitjaria veure
que no jutges tan prest:
potser això que tu anomenes crueltat
no és res més que afecte.

Sigues més cautelós, oh Déu, raona,
i sàpigues que de vegades
la crueltat perdona,
i la pietat castiga.
(se'n va)

ESCENA TERCERA

Cabri sol

6. RECITATIU

CABRI

Ah, pels fets i per l'aspecte
comprendc la innocència
del presoner: la nostra mirada,
és cert, no va més enllà de l'aparença,
però sovint la nostra ànima
imprimeix amb tanta força
els seus moviments
al cos mortal que l'enclou,
que aquest expressa els seus afectes.
Ah, Josep, per quina ventura
massa rigor infligeix la vostra justícia
impenetrable!

7. ÀRIA

Sé que sou just
però voldria que, en el vostre cor
justicier, el temor de déu
tingués l'eco de la bondat:
serieü menys rigid
i veuríeu néixer dins vostre
el sentit de la pietat.
(se'n va)

ESCENA QUARTA

Al camp

Judà i Benjamí

8. RECITATIU

BENJAMÍ

Ja vas veure com es va afligir el pare estimat
per l'arrest del nostre germà
que es va quedar aquí com a ostatge,
I que, quan jo era a punt d'anar-me'n, em va dir,
fill, estimat suport
de l'edat que em decau,
qui sap si enviant-te
a rescatar el teu germà presoner
no us perdré tots dos? Ah, aquest és potser

dolce bacio che imprimo
alle tue gote amabili e leggiadre.
E qui baciommi e pianse il caro padre.

9. ARIA

Se il rammentare, oh Dio!
l'amor del padre mio
mi sforza a sospirar:
Cieli, che giusti siete,
perchè mi dividete
dal caro genitor?

(si alza)

Ma se lontan sospiro
dal suo paterno seno,
a lui volate almeno
affetti del mio cor.

10. RECITATIVO

GIUDA

Ah, che fuor di mistero non è questo
onde languidi siam, disagio estremo:
di Simeon nell'odioso arresto,
nel nostro smarrimento, e in tante guise
di nostro avverso fato
parla de' nostri falli Iddio sdegnato.

11. ARIA

Par che stridano sull'arco
incoccate le saette
e il gran Dio delle vendette
tosto s'armi a fulminar.

Qual ascosa atroce mina
va a scoppiar l'ira divina
se si accinge a vendicar.
(prende Beniamino per mano e parte)

SCENA V

*Reggia
Giuseppe e Cabri*

12. RECITATIVO

GIUSEPPE

Vien Simeone?

CABRI

Appunto.

GIUSEPPE

(parte)
(Oh, se pensar potessedà parte
che Giuseppe son'io! Giustizia eterna,
eccolo in mio potere! Eccolo avvinto,
fra' lacci d'un german ch'ei volle estinto!)
T'avvicina, oh pastor.

l'últim tendre petó que imprimeixo
a la teva galta, dolça i amorosa!
I després el pare estimat em va besar i va plorar.

9. ÀRIA

Si recordar, oh Déu!
l'amor del meu pare
m'obliga a sospirar:
Déu, tu que ets just,
per què em separe
de l'estimat progenitor?

(s'alça)

Però si lluny sospiro
del seu pit paternal,
almenys voleu cap a ell
afectes del meu cor.

10. RECITATIU

JUDÀ

Ah, no és pas un misteri que ens sentim defallir,
que hàgim de suportar un destret extrem:
amb l'odiós arrest de Simeó,
amb el nostre desconcert, amb tantes formes
del nostre destí advers,
Déu, indignat, ens parla de les nostres faltes.

11. ÀRIA

Sembla que ja grinyolen,
en tensar l'arc, les sagetes
i que el gran Déu de la venjança
a punt estigui d'armar-se per disparar.

Quina mina amagada tan atroç
farà esclatar la ira divina
quan es disposi a venjar-se.
(agafa Benjamí de la mà i se'n va)

ESCENA CINQUENA

*Palau reial.
Josep i Cabri*

12. RECITATIU

JOSEP

Ja ve Simeó?

CABRI

Ara mateix.

JOSEP

(a part)
(Oh, si pogués endevinar
que jo soc Josep! Justícia eterna,
aquí està en el meu poder! Aquí està, subjugat,
lligat amb les cadenes d'un germà que voldria
veure mort!).
Acosta't, pastor.

SCENA VI

Simeone e detti

SIMEONE

Umile e prono,
signore, a' piedi tuoi...

GIUSEPPE

Sorgi.

SIMEONE

(Qual voce,
qual sembiante è mai questo!
Io perché tremo?
Chi mi toglie l'ardir?)

CABRI

Parla.

SIMEONE

Non oso:
sento innanzi a quel volto
un incognito giel che al cuor mi scende.

GIUSEPPE

(Son rimorsi que prova e non intende.)
Pastor, dunque il tuo nome...

SIMEONE

È Simeone, lo sai.

GIUSEPPE

La patria?

SIMEONE

È Carra.

GIUSEPPE

Il genitor?

SIMEONE

Giacobbe.

GIUSEPPE

La madre?

SIMEONE

Lia.

GIUSEPPE

Chi son color che teco
eran quando giungesti?

SIMEONE

I miei germani.

GIUSEPPE

Non fu padre Giacobbe
pur d'altri figli?

ESCENA SISENA

Simeó i els anteriors

SIMEÓ

Humil i submís,
Senyor, als teus peus...

JOSEP

Alça't.

SIMEÓ

(Aquesta veu,
aquest rostre...
Per què tremolo?
Qui m'ha robat el valor?)

CABRI

Parla.

SIMEÓ

No goso:
sento que davant d'aquest rostre
una gelor desconeguda m'inunda el cor.

JOSEP

(El que sent són remordiments, i no ho comprèn)
Pastor, el teu nom, doncs...

SIMEÓ

És Simeó, ja ho sabeu.

JOSEP

La teva pàtria?

SIMEÓ

És Carra.

JOSEP

El teu pare?

SIMEÓ

Jacob.

JOSEP

La teva mare?

SIMEÓ

Lia.

JOSEP

Qui són aquells que eren amb tu
quan vas arribar?

SIMEÓ

Els meus germans.

JOSEP

No va ser Jacob pare
també d'altres fills?

SIMEONE
(Ahimè!) Sì, n'ebbe ancora
dalla bella Rachele.

GIUSEPPE
E son?

SIMEONE
Giuseppe
e Beniamin.

GIUSEPPE
Ma questi
perchè non venner teco?

SIMEONE
Appresso al padre
restò l'ultimo d'essi.

GIUSEPPE
E l'altro?

SIMEONE
(Oh Dio!)
L'altro...

GIUSEPPE
Segui.

SIMEONE
No! so.

GIUSEPPE
(Lo so ben io.)
CABRI
(Impallidisce!)

GIUSEPPE
Almeno
dì se vive Giuseppe.

SIMEONE
Il genitore
lo pianse estinto.

GIUSEPPE
(Ah, sventurato padre!)
Ei morì dunque?

SIMEONE
Ignota
è a noi la sorte sua.

GIUSEPPE
Troppo discordi
son fra loro i tuoi detti.

SIMEONE
E pur son veri.

SIMEÓ
(ai de mi!) Sí, en va tenir més
amb la bella Raquel.

JOSEP
I com es diuen aquests fills?

SIMEÓ
Josep
i Benjamí.

JOSEP
Però aquests dos,
per què no van venir amb tu?

SIMEÓ
El més petit dels dos
es va quedar amb el pare.

JOSEP
I l'altre?

SIMEÓ
(Ai, Déu meu!)
L'altre...

JOSEP
Continua.

SIMEÓ
No ho sé.

JOSEP
(Jo sí que ho sé.)
CABRI
(S'ha quedat blanc com la cera!)

JOSEP
Si més no,
digues si Josep és viu.

SIMEÓ
El pare
en va plorar la mort.

JOSEP
(Ah, malaurat pare!)
Va morir, doncs?

SIMEÓ
El seu destí
ens és desconegut.

JOSEP
Les teves paraules
són massa discordants entre si.

SIMEÓ
I, tanmateix, són certes.

GIUSEPPE
Ma che fu di Giuseppe?

SIMEONE
Ah, di Giuseppe,
signor, più non parlarli: un gran tormento
questo nome è per me.

GIUSEPPE
(Vorrei per consolarlo
scoprirmi a lui. No, non è tempo.)
(*a Cabri*)
Io trovo ne' confusi suoi detti
fomento a' miei sospetti: al carcer torni
finchè giungano gli altri.

CABRI
(Io son confuso.)

SIMEONE
(La tua vendetta, oh Dio,
da se
comincia a lampeggiar; vinto son io.)

13. ARIA

Ah, ti direi crudele,
ma da quell'occhi tuoi
esce un sovrano orrore.
Nè so qual sia maggiore,
la pena di vederti
o quella del morir.

(*A Cabri*)
Tornami a' lacci miei,
non fulminar col ciglio;
ma pensa ch'io son figlio
d'un genitor fedel...
Oh Dio, che i sensi suoi
l'alma non sa scoprire.
(*va per entrare*)

SCENA VII

Tanete

14. RECITATIVO

TANETE
Fermisi il prigionier: i suoi germani
son giunti.

SCENA VIII

Giuda, Giuseppe

GUIDA
Signore, i cenni tuoi
e le nostre promesse ecco adempite:
siam di nuovo al tuo piè.

JOSEP
Però, què se'n va fer, de Josep?

SIMEÓ
Ah, de Josep,
Senyor, no me'n parleu més: aquest nom
és per a mi un gran turment.

JOSEP
(Voldria revelar-li qui soc
per consolar-lo. Però no és el moment.)
(*a Cabri*)
En les teves paraules confuses
trobo el fonament de les meves sospites,
torna a la presó fins que arribin els altres.

CABRI
(Estic atordit.)

SIMEÓ
(La teva venjança, oh Déu meu,
comença a fulminar; estic perdut).

13. ÀRIA

Ah, us diria cruel,
però dels vostres ulls
emana un terror sense mesura.
No sé quin dolor és més gran
si el de veure-us
o el de morir.

(*a Cabri*)
Torneu-me a les meves cadenes,
no em fulmineu amb la mirada;
penseu en canvi que soc fill
d'un pare fidel a vós...
Oh Déu, que els seus sentits
l'ànima no sap descobrir.
(*vol sortir*)

ESCENA SETENA

Tanet

14. RECITATIU

TANET
Atureu el presoner: els seus germans
han arribat.

ESCENA VUITENA

Judà, Josep

JUDÀ
Senyor, les teves ordres
i les nostres promeses estan complertes:
Un altre cop som als teus peus.

GIUSEPPE
Il genitor Giacobbe,
dite, che fà? Vive il buon vecchio?

GUIDA
Ancora,
signor, vive il tuo servo; e dell'etade
solo il peso l'affanna.

GIUSEPPE
(Rattenetevi
nel cuor, lagrime mie.) E quel fanciullo
è Benjamin, di cui parlaste?

GUIDA
È quello.

GIUSEPPE
Figlio... (Ah, come in mirarlo
intenerir mi sento!) Il Cielo, oh figlio,
prenda in cura i tuoi giorni, e sempre... (Oh Dio,
qual tumulto d'affanno!) e sempre... (Il pianto
già dagli occhi mi piove,
frenar nol so. Vado a celarlo altrove.)

15. ARIA

Deh serena il dolce viso,
fortunato pargoletto,
il germano stringi al petto...
(non tradirmi, oh sangue mio.)
Figlio, addio
(cara parte del mio cor.)

Di vedermi avesti il vanto,
e n'andrai di lieto avviso
messaggiero al genitor.
(entra)

SCENA X

Tanete e detti

TANETE
A se vi chiama, ebrei
pastori, il mio Signor.
Con voi commune
vuol'oggi aver la mensa.

SIMEONE
Ahimè! Per noi
qualche insidia si appresta.

BENIAMINO
Che giorno è questo mai!

GIUDA
Che mensa è questa!

TANETE

JOSEP
Jacob, el vostre pare,
digueu, com està? Encara és viu, el bon ancià?

JUDÀ
Encara,
senyor, és viu el vostre serf,
i no té més malura que l'edat.

JOSEP
(Reteniu-vos dins el cor, llàgrimes meves).
I aquest noiet,
és Benjamí, de qui em vas parlar?

JUDÀ
És ell.

JOSEP
Fill... (Ah, com em sento
entendrir en mirar-lo!) Que el Cel, oh fill,
protegeixi els teus dies, i que sempre... (Oh Déu,
com em regira l'angoixa!) i que sempre... (El
plor ja vol tornar als meus ulls,
no el puc frenar. Per amagar-lo, em retiraré a un
altre lloc).

15. ÀRIA

Asserena el teu dolç rostre,
noiet afortunat,
i estreny el teu germà contra el pit...
(No em traexis, oh, sang meva.)
Fillet, adéu
(part estimada del meu cor).

De veure'm has tingut la glòria,
i seràs l'alegre missatger
que en porti la bona nova al pare.
(se'n va)

ESCENA DESENA

Tanet i els anteriors

TANET
Pastors jueus,
el meu Senyor us reclama
Vol que l'acompanyeu
avui a taula.

SIMEÓ
Ai! Per a nosaltres
es gesta alguna traïció.

BENJAMÍ
Dia funest!

JUDÀ
Per què ens vol a la seva taula?

TANET

Che si tarda?
Non più: pastori andiamo.

CORO DE' FRATELLI.
Difendi il popol tuo, gran Dio d'Abramo.

17. CORO
Guida Signor, geloso,
col tuo pietoso ciglio,
nel rischio e nel periglio,

GIUDA
l'alma,

BENIAMINO
la vita,

SIMEONE
il cor.

Oh speme de' mortali,
guida il tremante piè;
poichè de' nostri mali
la tua bontà è maggior.

Fine dell'Atto Primo.

ATTO II

SCENA I
Giuseppe e Beniamino

18. RECITATIVO
GIUSEPPE
E'l genitor non mai
ridisse di Giuseppe il caso acerbo?

BENIAMINO
Ah, che troppo ne serbo
anch'io tenero il cuor, anch'il riseppi,
e accompagnai intanto
colle lagrime mie del padre il pianto.

GIUSEPPE
Se vivo ei fosse, tornerebbe caro
a te il vederlo?

BENIAMINO
Che rammenti! Avrei
più di quest' occhi miei caro il fratello,
e troverei ben io
il riposo, il sostegno, e l'amor mio.

GIUSEPPE
E s'ei ritegno avesse a scoprirsi?

No us entretingueu més!
Prou de retard, afanyeu-vos, pastors!

COR DELS GERMANS
Defensa el teu poble, gran Déu d'Abraham.

17. COR
Guia, Senyor, amb zel,
sota la teva mirada pietosa,
en el risc i en el perill,

JUDÀ
l'ànima,

BENJAMÍ
la vida,

SIMEÓ
el cor.

Oh, esperança dels mortals,
guia els nostres peus tremolosos,
car la teva bondat
és més gran que els nostres mals.

Fi del primer acte

ACTE SEGON

ESCENA PRIMERA
Josep i Benjamí

18. RECITATIU
JOSEP
I el pare mai no va tornar a parlar
de la trista història de Josep?

BENJAMÍ
Ah, gravat a la memòria,
amb gran afecte,
tinc el seu cor, i els seus somriures;
amb llàgrimes vaig acompanyar
el plor del meu pare.

JOSEP
Si fos viu, seria grat per tu
tornar-lo a veure?

BENJAMÍ
Quanta nostàlgia! Estimaria més
el meu germà que els meus dos ulls
i trobaria el repòs, el suport, i l'amor.

JOSEP
I si algun motiu li impedís revelar-se?

BENIAMINO
Direi: Giuseppe mio,
scoprirti pur, che Benjamin son io.

SCENA II

Tanete e detti

GIUSEPPE
Va, figlio, e come nella patria giungi,
in mia vece amoroso
sù la destra del padre un bacio imprimi.
Dilli che sia geloso
della tua bionda età; dilli che serbi
a destino miglior tuoi giorni acerbi:
non forse di Giuseppe il caso atroce
si rinovi con te. Dilli ch'io l'amo,
dì ch'io vederlo bramo, e dilli, Oh Dio!
che come genitor l'abbraccio anch'io.

BENIAMINO
D'onde tal tenerezza?

GIUSEPPE
Anch'io son figlio,
anche ho padre, ma lungi, e accrescer sento
col desio di vederlo il mio tormento.

19. ARIA
Qual pena sia l'amare
e non poter mirare
l'oggetto del suo cor.
Dì se'l provasti mai,
misero avanzo estremo
d'afflitto genitor.

Ma forse egual saremo,
e tosto mi vedrai
stringere il padre al cor.
(parte)

SCENA III

Beniamino e Cabri

20. RECITATIVO
BENIAMINO
Io non comprendo questi sensi arcani.

CABRI
Vezzoso pastorello, i tuoi germani
chiedon di te.

BENIAMINO
Son pronto.

CABRI

BENJAMÍ
Li diria: Josep meu estimat,
revela qui ets, que jo soc Benjamí.

ESCENA SEGONA

Tanet i els anteriors

JOSEP
Ves, fill, i quan arribis a la pàtria,
en lloc meu imprimeix a la mà dreta del pare
un petó amorós.
Digues-li que protegeixi
els teus joves anys, digues-li que
reservi els teus dies per a un destí millor:
que l'atroç cas de Josep
no es reproduïx en tu. Digues-li que l'estimo,
digues-li que em deleixo per veure'l, i digues-li,
Déu meu!
que jo també l'abraço com si fos el meu pare.

BENJAMÍ
D'on prové tant d'afecte?

JOSEP
Jo també soc fill,
jo també tinc un pare, però lluny,
i el desig de veure'l augmenta el meu turment.

19. ÀRIA
Quin dolor tan gran
és estimar i no poder veure
l'objecte del teu cor.
Digues si mai ho has hagut de patir,
últim plançó malaurat
del pare afligit.

Però potser som iguals
i aviat em veuràs
estrènyer el pare contra el cor.
(se'n va)

ESCENA TERCERA

Benjamí i Cabri

20. RECITATIU
BENJAMÍ
No entenc aquests sentiments arcans.

CABRI
Gentil pastor, els teus germans
pregunten per tu.

BENJAMÍ
Hi vaig de seguida.

CABRI

Eh, dimmi, un'altra volta
torneresti in Egitto?

BENIAMINO
Non mai.

CABRI
Perchè?

BENIAMINO
Prigione
qui restò Simeone,
or già salvo: tal'ora
senza periglio il ritornar non fora.

21. ARIA

Credi che avendo in dono
il misero augelletto
l'amata libertà,
voglia tornar fastoso
ad allacciarsi il piè?
Ah, tanto semplicetto
Beniamin non è.

Quell'ucellin io sono,
che libero sen' va,
e vuoi non sia geloso?
Ah, tanto semplicetto
Beniamin non è.

(parte)

SCENA IV

Cabri, Giuda e Simeone

22. RECITATIVO

CABRI

(A Simeone)

Oh come, oh quanto
caro è l'amor de' suoi! E se giolivo
all'Egitto t'involi, e alle catene,
pensar pur ti conviene
che dal benefattore
il piè staccar tu dei, ma non il cuore.

SIMEONE

Questa dolce membranza
amareggia per poco il mio consuolo,
e provo per mio duolo
aspro il partire ed il restar funesto:
amor mi vuol altrove,
qui mi vuole il rispetto. Il cuor del padre,
le grazie del sovrano ed un'ignota
forza d'affetto sconosciuto e strano
fanno ch'io sperimenti in dubbio eguale:
ed il partir ed il restar ferale.

23. ARIA

Come sen' vola
lieta al suo nido
la tortorella

Digues, tornaràs mai
a Egipte?

BENJAMÍ
No, mai.

CABRI
Per què?

BENJAMÍ
Aquí Simeó
ha patit presó
ara ja està lliure,
però tornar no estaria potser exempt de perill.

21. ÀRIA

Creus que si el petit ocellet
tingués el regal
de l'anelhada llibertat
voldria deixar de nou
que l'engabiessin?
Ah! Benjamí
no és pas tan ximple.

Jo soc l'ocellet
que se'n va lliure,
i vols que no tingui recel?
Ah! Benjamí
no és pas tan ximple.

(se'n va)

ESCENA QUARTA

Cabri, Judà i Simeó

22. RECITATIU

CABRI

(a Simeó)

Oh, que preuat, que car
és l'amor dels éssers estimats!
I si feliç te'n vas d'Egipte, i de les cadenes,
et convé pensar que del teu benefactor
t'has d'allunyar amb els peus,
però no amb el cor.

SIMEÓ

Aquesta dolça membrança
amarga un poc el meu consol,
i sento, per pena meva,
infausta la partida i funesta l'estada:
L'amor em vol en un altre indret,
mentre el respecte em vol aquí. El cor del pare,
els favors del sobirà i la ignota força
d'un afecte desconegut i estrany
em fan experimentar un dubte igual:
tant si me'n vaig com si em quedo, serà nefast.

23. ÀRIA

Com la tórtora
que vola feliç
cap al niu

quando s'invola
dal fiero artiglio
di astorre infido
che la predò.

Così ne andrei
con lieto ciglio
da' lacci miei
rapido anch'io;
ma è troppo, oh Dio!
caro il legame
che mi allaciò.
(parte)

SCENA V *Cabri e Giuda*

24. RECITATIVO
CABRI
Si savì sentimenti
di pastori non sono.

GIUDA
Benche tali,
siam gente colta,
e sono le campagne al mondo intero
scuole del dissinganno e vie del vero.

25. ARIA
Ne mostra il prato,
sì bel ma frale,
che ogn'uom mortale
qual fior reciso
si marcirà.

Ne insegna il rio
di girne a Dio:
com'egli al mare,
per valli e piani
ogn'or sen' va.

SCENA VI *Cabri e Giuseppe*

26. RECITATIVO
CABRI
Signor, e qual è questa
che vi turba di duolo ombra funesta?

GIUSEPPE
Ah, che gl'affanni miei son giunti al colmo.

CABRI
Ch'il crederia! Ma la cagion?

després d'alliberar-se
de l'urpa ferotge
del pèrfid astor
que l'empaitava,

així de veloç
em desfaria,
amb el rostre alegre,
dels llaços que em lliguen;
però és massa estimat,
oh Déu! el vincle
que em va lligar.
(se'n va)

ESCENA CINQUENA *Cabri i Judà*

24. RECITATIU
CABRI
Els sentiments
dels pastors no són tan savis.

JUDÀ
Si bé som pastors,
també som gent culta,
els prats d'arreu del món
són escoles del desengany i camins de la veritat.

25. ÀRIA
El prat, tan bell però fràgil,
ens mostra que tots els homes mortals,
com fa una flor tallada,
es marciran.

El riu ens ensenya
a anar cap a Déu
tal com ell al mar,
recorrent valls i planes,
sempre va a desembocar.

ESCENA SISENA *Cabri i Josep*

26. RECITATIU
CABRI
Senyor, i quina és l'ombra funesta
que us omple de dolor?

JOSEP
Ah, els meus afanys han arribat al punt
culminant.

CABRI
Això ja es veu. Però, per quin motiu?

GIUSEPPE
Ti basti.

CABRI
Oh, quanto è ver! Non si ritrova in terra
piena felicità. Da' mali estremi
all' estreme grandezze
se pur dolce è il passar, chi mai dovrebbe
più lieto esser di te?

GIUSEPPE
Ah, Cabri, queste che chiamiam sovente
felicità del mondo, altro non sono
che l'arva ed ombra, ed hanno
le terrene grandezze
al par del vento rapidi i lor vanni,
e si cangiano spesso in egri affanni.

27. ARIA

S'inganna ogn'un che spera
lieto goder quà giù,
ah, ch'ogn'uman piacere
scorre qual onda rapida
e sgombra qual' balen.

Il dir che pace vera
goda chi gl'altri impera
pur sempre inganno fù:
se ogn'uom qui nasce misero
dell'amarezze in sen.

28. RECITATIVO

CABRI
Chi può negarlo! Ma per quel ch'io vedo
guari non ha questo pensier ti affligge.

GIUSEPPE
Da che giunser gl'ebrei...

CABRI
Ah, questi ebrei,
se pur di amor, se di pietà son degni,
non denno meritar gl'affanni tuoi:
troppo ne andranno alteri
di veder angosciosi i tuoi pensieri.

29. ARIA

Se tanto afflitto gemi,
se tanto sei pietoso
per un ignoto oggetto,
per un straniero ben,
che barbara pietà!
Che fiera idea d'amar!

Mostrati men geloso
degli altrui mali estremi,
frena il soverchio affetto;
in giust'a la bontà
se eccede nel dolor.

JOSEP
No et cal saber res més.

CABRI
Oh, quanta veritat! Damunt la terra mai no
es troba la felicitat plena. Dels mals extrems
a l'extrema grandesa
tan suau és el pas; qui podria ser més feliç que
tu?

JOSEP
Ah, Cabri, les que sovint anomenem
les felicitats d'aquest món
no són res més que quimeres i ombres,
i la glòria de les grandeses terrenals
passen tan prest com el vent,
i sovint es transformen en afliccions atroces.

27. ÀRIA

S'enganya tot aquell que espera
gaudir feliç aquí baix,
Ah, perquè tots els plaers humans
s'escolen com l'aigua entre els dits
i s'esvaeixen tan ràpidament com un llampec.

Dir que qui impera sobre els altres
gaudeix d'autèntica pau
sempre ha estat un engany:
perquè tots els homes neixen malaurats
i amb l'amargor dins el pit.

28. RECITATIU

CABRI
Qui ho pot negar? Però, pel que veig,
no és aquest el pensament que us afligeix.

JOSEP
Des que van arribar els jueus...

CABRI
Ah, aquests jueus,
són dignes d'amor, de pietat,
però no mereixen els vostres afanys:
massa gent s'alegraria
de veure com us angonen els pensaments.

29. ÀRIA

Si tan afligit gemegueu,
si tanta pietat sentiú
envers un desconegut,
envers un estranger,
quina pietat tan bàrbara!
Quina ferotge idea de l'amor!

Mostreu-vos menys gelós
dels mals extrems dels altres,
freneu l'excés d'afecte;
la bondat és injusta
si excedeix el dolor.

SCENA VII

Giuseppe e Tanete

30. RECITATIVO

TANETE

È compito, oh signor: gl'ebrei germani
le biade desiate
ebbero da me, come imponesti, e in quella
parte che diedi a Beniamino ascosi
l'argentea tazza usata
da te alla mensa ed agl'auguri. Ignari
dell'insidia i pastori
partiran lieti. Alcuno
gli seguirà da lungi. Usciti appena
della città le porte
gl'arresterà, lor chiederà ragione
del furto immaginato e come rei
ricondurrà gli a te.

GIUSEPPE

Quanto prescrissi
adempisti fedel. Ma qual stupore
ti confonde così?

TANETE

Signor, chi mai
non stupirebbe a tante
repugnanti fra loro
diversità, che osservo in te? Ti veggo
e tenero, e sdegnato, e lieto, e mesto
nell'istesso momento. Accogli amico
i figli di Giacobbe e poi confuso
parti da quei. Gl'inviti a mensa e intanto
ordini insidie a' danni lor. Con mille
segni di tenerezza
distingui Beniamino e appunto in lui
del supposto delitto
vuoi che cadan le prove.
Chi sa ridir se odio o pietà ti move?

GIUSEPPE

Tanete, a te non lice
tutto ancora saper. L'oscuro cenno
ciecamente ubbidisci e non ti sembri
troppo grave la legge.

TANETE

Il zelo mio
temerario non è: parlai richiesto,
tacito ubbidirò. Tue leggi adoro,
nè della sorte mia gl'obblighi ignoro.

31. ARIA

So che la gloria perde
d'un ubbidir sincero
nell'eseguir l'impero
chi esaminando il va.

ESCENA SETENA

Josep i Tanet

30. RECITATIU

TANET

Ja està fet, senyor: he donat el blat
als germans jueus,
com vau ordenar,
i en el sac que he donat a Benjamí
he amagat la copa de plata
que vau fer servir a taula amb ells per beure i
per brindar. Ignorant la insídia,
els pastors partiran contents. Un soldat els
seguirà de lluny. Tan bon punt traspassin
les portes de la ciutat
els arrestarà, els demanarà explicacions
del furt que hem planejat, i presoners
els tornarà a portar davant teu.

JOSEP

Tot el que he prescrit
s'ha complert fidelment. Però, quin estupor
et confon així?

TANET

Senyor, qui no
se sorprendria davant
dels canvis d'humor estranys
que veig en vós?
Us veig tendre i esquerp, alegre i trist
ahora. Acolliu com un amic
els fills de Jacob i després, ofuscat,
us n'aparteu. Els convideu a la vostra taula
i mentrestant ordeneu una insídia que els causa
un gran dany. Amb mil senyals de tendresa
afalagueu Benjamí i justament en ell
voleu que recaiguin les proves
del presumpte delicte.
Qui podria discernir si us mou l'odi o la pietat?

JOSEP

Tanet, no és ara el moment
perquè sàpigues tota la veritat
Compleix cegament les ordres inescrutables
i que l'obediència no et sembli gaire greu.

TANET

El meu recel no és temerari:
he parlat perquè se m'ha preguntat,
però obeiré callat. Les vostres lleis respecto
i no oblido a què m'obliga la meva posició.

31. ÀRIA

Sé que perd la glòria
de l'obediència sincera
aquell que, en executar
una ordre, la discuteix,

Che con ardir protervo
gl'ordini eterni oblia,
chi servo esser dovria
e giudice si fa.

SCENA VIII

Giuseppe solo

32. RECITATIVO

GIUSEPPE

Ah, che Tu Solo Eterno e Primo Vero
penetri nel cuor mio: è a te ben noto
ogni più ascoso, ed intimo pensiero.

SCENA IX

*Simone, Giuda, Beniamino,
Giuseppe e fratelli.*

SIMEONE

Al tuo piede, oh signore...
(van per prostarsi)

GIUSEPPE

Ah no, che il vostro luoco è solo il cuore.
Il piè indirizzate
verso la patria, e Beniamin qui resti
anche un momento.

SIMEONE

Il Cielo tanto favor compensi.

GIUDA/SIMEONE

E sian della tua gloria i voli immensi.

33. CORO

Coro di fratelli

Chiaro splenda in ogni riva
dell'Egitto il difensor.

E del mondo accolga il viva
chi del mondo è il salvator.
(partene)

SCENA ULTIMA

Giuseppe e Beniamino

34. RECITATIVO

GIUSEPPE

Che dirai, Beniamino, or che ritorni
al caro genitor?

BENIAMINO

Chi può ridirlo?
Dirò che sai
del mio caro Giuseppe il caso acerbo.

Aquell que amb audàcia agosarada
oblida les ordres eternes,
aquell que, sent servidor,
s'erigeix en jutge.

ESCENA VUITENA

Josep sol

32. RECITATIU

JOSEP

Ah, Únic Etern i Primer en Veritat,
només tu penetres dins el meu cor, tu coneixes
bé cada un dels meus pensaments més ocults i
íntims.

ESCENA NOVENA

*Simó, Judà, Benjamí,
Josep i els altres germans*

SIMEÓ

Als teus peus, Senyor...
(fan el gest de postrar-se)

JOSEP

No, el vostre lloc és només el cor.
Dirigiu els vostres peus cap a la pàtria
i tu, Benjamí, queda't aquí
un moment.

SIMEÓ

Que el cel us compensi tants favors.

JUDÀ/SIMEÓ

I que la vostra glòria s'escampi arreu.

33. COR DE GERMANS

Que arreu resplendent brilli
el defensor d'Egipte.

I que el món sencer l'aclami,
ja que és el salvador del món.
(se'n van)

ESCENA DESENA

Josep i Benjamí

34. RECITATIU

JOSEP

Què diràs, Benjamí, al teu estimat
pare, quan tornis al seu costat?

BENJAMÍ

Qui ho sabria expressar?
Diré que vos coneixeu
el cas funest del meu estimat Josep.

GIUSEPPE
Come? Caro chi a te fu sempre ignoto?

BENIAMINO
Giuda, qualor per la campagna sparso
ne va l'armento a pascolar inteso,
suol darmi del german qualche contezza.
Suol dirmi: oh, quale era la sua bellezza!
Parea il suo sembiante
vermiglia rosa in sul nativo stelo.
Tutte a lui diede il cielo
doti amabili e rare.
E là, lungi additando,
là, dice, in quella selva
morì Giuseppe, e il divorò una belva.

GIUSEPPE
Ah non più, parti.

BENIAMINO
E pur interna forza
con te mi vuol (gran Dio, che gara è questa!)

GIUSEPPE
(Se non parte, vacillo.)

BENIAMINO
Io vado.
GIUSEPPE
Eh, resta.
Puoi lasciarmi così?

BENIAMINO
Forza il richiede.
Vado, ma resta il cor, se parte il piede.

GIUSEPPE
Resto, ma parte il cor, se resta il piede.
(*bacia la mano*)

35. DUO
BENIAMINO
In questo bacio mio
con te divido, oh Dio,
il tenero mio cuor.

GIUSEPPE
Questo non è più mio:
or che mi lasci, oh Dio,
teco si parte il cor.

BENIAMINO
Parto.

GIUSEPPE
Ah, parti.

JOSEP
Com pot ser? Estimes aquell que no vas
conèixer?

BENJAMÍ
Judà, quan l'acompanyo a pasturar el ramat
dispersat pels camps
acostuma a donar-me alguna notícia del germà.
Em diu: oh, era tan gran la seva bellesa,
El seu rostre semblava
una rosa vermella damunt la tija.
El cel li ho va donar tot,
qualitats amables i rares.
I allà, diu assenyalant la llunyania amb el dit,
en aquell bosc
va morir Josep, una bèstia el va devorar.

JOSEP
Ah, no m'expliquis res més, ves-te'n.

BENJAMÍ
I tanmateix, una força interna
vol que em quedi amb tu
(Déu totpoderós!, d'on ve aquest conflicte meu?)

JOSEP
(Si no se'n va, defalliré.)

BENJAMÍ
Me'n vaig.
JOSEP
Oh, queda't.
Pots deixar-me així?

BENJAMÍ
Ho he de fer per força.
Me'n vaig, però el cor es queda aquí,
encara que els peus s'allunyin.

JOSEP
Jo em quedo, però el cor se'n va, encara que els
peus es quedin.
(*Benjamí besa la mà de Josep*)

35. DUO
BENJAMÍ
En aquest petó meu
amb tu comparteixo, oh Déu,
el meu cor amorós.

JOSEP
Aquest ja no és meu:
ara que em deixes, oh Déu,
amb tu se'n va el meu cor.

BENJAMÍ
Me'n vaig.

JOSEP
Ah, ves-te'n.

BENIAMINO

Addio.

(ognun da se)

Che ignoto amor è questo,
che mi rapisce a te!

GIUSEPPE

Che dolce amor è questo,
che mi rapisce a te!

BENIAMINO

Ah, dividete, oh Cieli,
col padre e col sovrano,
l'afferte e la mia fè.

GIUSEPPE

Ah, dividete, oh Cieli,
col padre e col germano
l'affetto e la mia fè.

Fine dell'Atto Secondo

ATTO III

SCENA PRIMA

Campagna

*Cabri, Giuda, Simeone, Beniamine ed
i fratelli di Giuseppe da lungi arrestati
dalle guardie*

36. RECITATIVO

CABRI

Palese è il furto. Indegni, al vostro fallo
non v'è pena che basti. E qual potea
di amore e di pietà più nobile segno
praticarsi con voi, ingrata gente?

GIUDA

Questa del fallo antico è l'ira ultrice,
e conosco la man vendicatrice!

SIMEONE

Come non mai dal corpo
può scompagnarsi indivisibile ombra,
così dietro la colpa ognor si mena
a lento passo inevitabile pena.
Ah, Giuseppe, Giuseppe, e quanto a noi
costerà di travaglio il tradimento!

BENIAMINE

Io non so dove sono e che mi accade.
Questa tazza, signor...

CABRI

Tu la rubasti.

BENJAMÍ

Adéu.

(cadascú per a si)

Quin amor desconegut és aquest,
que m'empeny cap a tu!

JOSEP

Quin dolç amor és aquest,
que m'empeny cap a tu!

BENJAMÍ

Ah, repartiu, oh cels,
entre el pare i el sobirà
els meus afectes i la meva fidelitat.

JOSEP

Ah, repartiu, oh cels,
entre el pare i el germà
els meus afectes i la meva fidelitat.

Fi del segon acte

ACTE TERCER

ESCENA PRIMERA

Camp

*Cabri, Judà, Simeó, Benjamí I els germans
de Josep arriben arrestats pels guàrdies*

36. RECITATIU

CABRI

El robatori és evident. Sou uns indignes,
per al vostre delictes no hi ha condemna prou
gran. Qui hauria pogut tractar-vos amb mostres
més nobles d'amor i de pietat, gent ingrata?

JUDÀ

Aquesta ira extrema és per un delictes
antic, i conec la mà venjadora!

SIMEÓ

Igual com el cos no pot desprendre's mai
de la inseparable ombra,
així rere la culpa sempre es porta
la inevitable pena.
Ah, Josep, Josep, quants suplicis
ens costarà a nosaltres haver-te traït!

BENJAMÍ

No sé on soc, ni què m'ha passat.
Aquesta copa, senyor...

CABRI

Tu la vas robar.

BENIAMINE
Ma come?

CABRI
Sei convinto, e tanto basti.
(alle guardie)
Guidinsi nella reggia e gl'altri ancora
si arrestin colle some.

BENIAMINE
Almen...

CABRI
Tacete:
indegno di discolpe è'l vostro errore.
Chi la pietà non vuol, s'abbia il rigore.

37. QUARTETTO

BENIAMINE
Deh pietà del padre almeno.

CABRI
Con i rei
è delitto la pietà.

SIMEONE
Deh mercè, che reo non sono.

CABRI
Co gl'ingrati
è mercè la crudeltà.

GIUDA
Deh perdono agl'innocenti.

CABRI
Coll'indegni
il perdono è colpa ancor.

BENIAMINE
Ah, per noi pietà non v'è.

SIMEONE
Ah, per noi mercè non v'è.

GIUDA
Ah, per noi perdon non v'è.

BENIAMINE
Perchè, fiero, mi dividi
dal paterno amato seno?

SIMEONE
Perchè, crudo, non m'uccidi,
pria che torni a lacci miei?

GIUDA
Perchè a nostri acerbi fati
senso umano pur non senti?

BENJAMÍ
Però, com?

CABRI
Ets culpable, i prou.
(als guàrdies)
Porteu-lo a palau, i els altres, també,
lligueu-los amb cordes.

BENJAMÍ
Almenys...

CABRI
Calleu:
el vostre error no és digne de disculpa.
Qui no té pietat, que en pateixi el càstig.

37. QUARTET

BENJAMÍ
Si més no, tingueu pietat del pare.

CABRI
Amb els reus és delicte
tenir pietat.

SIMEÓ
Si us plau, misericòrdia, no soc culpable.

CABRI
Amb els desagraïts,
és de justícia la crueltat.

JUDÀ
Si us plau, perdó per als innocents.

CABRI
Perdonar els indignes
és injustícia.

BENJAMÍ
Ah, no hi ha pietat per a nosaltres.

SIMEÓ
Ah, no hi ha mercè per a nosaltres.

JUDÀ
Ah, no hi ha perdó per a nosaltres.

BENJAMÍ
Per què, ferotge, em separes
del pit paternal estimat?

SIMEÓ
Per què, cruel, no em mates,
abans de tornar a les meves cadenes?

JUDÀ
Per què, davant de les nostres desgràcies
no et commou el sentiment d'humanitat?

CABRI
Questa è pena dell'error.

SIMEONE, BENIAMINE, GIUDA
Sordo il ciel per noi si fè.

(son condotti dalle guardie)

SCENA II

Reggia
Giuseppe e Tanete

38. RECITATIVO

GIUSEPPE
Basta: giusto motivo
ho di trattar così gl'ebrei pastori.
E chi sa se la mia
che forse crudeltà chiamar ti piace
sia di tenero amor opra gentile!

TANETE
Signore, a me non lice
la tua mente indagar: nell'opre tue
scorgo un che di sovrano e di divino,
che con ignoto orrore
ogni giudizio altrui raccheta e frena.

39. ARIA

Non v'intendo e pur vi adoro,
senzi arcani, e in voi chiudete
un divino ameno raggio
che m vince e dà piacer.

Non sò dir se giusti siete;
ma se tal vi credo almeno,
cattivate il mio pensier.
(parte)

SCENA III

Giuseppe solo

40. RECITATIVO OBBLIGATO

GIUSEPPE
Tu che dell'alme nostre,
Eterna Verità, vedi gl'arcani,
sai tu contro i germani
s'io mediti vendetta. Ah, mi difenda
la mano onnipotente
da brama così ria che sempre torna
a ricader sopra l'autor, che usata
col più forte è follia,
col eguale è periglio,
col minore è viltà. L'ira che in volto
io fingerò non chiede
che de' fratelli il pentimento. Io voglio
che veggan le ruine

CABRI
És la pena per un error.

SIMEÓ, BENJAMÍ, JUDÀ
El cel és sord a les nostres súpliques.

(els guàrdies se'ls emporten)

ESCENA SEGONA

Palau reial
Josep i Tanet

38. RECITATIU

JOSEP
Prou: Tinc un bon motiu
per tractar així els pastors jueus.
I potser la meva crueltat,
com a tu t'agrada anomenar-la,
és un acte de tendre amor!

TANET
Senyor, no em pertoca
indagar en la vostra ment: en les vostres obres
percebo un alè sobirà i diví,
que, amb un horror desconegut,
frena i escapça qualsevol judici d'altri.

39. ÀRIA

No us entenc, i tanmateix us adoro,
sentiments arcans, en vosaltres porteu
una inspiració divina
que em venç i m'alegra.

No sé dir si sou justos;
però us en considero,
i captiveu els meus pensaments.
(se'n va)

ESCENA TERCERA

Josep sol

40. RECITATIU OBBLIGATO

JOSEP
Tu, que de les nostres ànimes,
Veritat Eterna, veus els arcans,
saps que contra els meus germans
medito la venjança. Ah, que la mà totpoderosa
em defensi d'un frenesí culpable
que sempre torna
per recaure sobre el seu autor,
que emprat contra els més forts és bogeria,
contra els iguals és perill,
contra els més dèbils és covardia. La ira que
el meu rostre fingirà no vol res més
que el penediment dels germans. Vull
que vegin les malvestats

dove guida una colpa, acciò la tema
de' meritati sdegni
ad evitarli in avvenire insegni.

41. ARIA

Sarò qual madre amante
che la diletta prole
minaccia ad ogni istante
e mai non sa punir:

alza a ferir la mano
ma il colpo già non scende,
che amor la man sospende
nell'atto del ferir.

SCENA V

Tanete e detti. Poi tutti

TANETE

Ecco, oh signore, i rei.

GIUSEPPE

Il furto appresso
a Beniamin si ritrovò: rimanga
egli solo mio servo

BENIAMINE

Ah, voi partite, ed io
rimango prigionier! Qual diverrai,
afflitto genitor, quando il saprai!

43. ARIA

Voi, se pietà provate
d'un misero germano,
voi la paterna mano
bacciate almen per me.

Ditegli sol ch'io vivo,
ditegli l'amor mio;
ma non gli dite, oh Dio,
lo stato mio qual'è.

44. RECITATIVO

GIUSEPPE

(Soffrite, affetti miei.)

GIUDA

Nè v'è più speme
di placar l'ira tua?

GIUSEPPE

Fatta è la legge:
eseguiscasi ormai.

GIUDA

Sentimi almeno

que comporta un delictè
i que això els ensenyar-los
a témer en el futur
un merescut desdeny.

41. ÀRIA

Seré com una mare amorosa
que l'estimada descendència
amenaça en tot moment
i mai no sap com castigar:

alça la mà per ferir
però el cop mai no baixa,
perquè l'amor reté la mà
en l'acte de ferir.

ESCENA CINQUENA

Tanet i els anteriors. Després, tots

TANET

Senyor, aquí teniu els reus.

JOSEP

L'objecte robat es va trobar
en possessió de Benjamí:
que només ell es quedi aquí.

BENJAMÍ

Ah, aneu-vos-en, i jo
em quedaré aquí presoner!
Quanta aflicció embargarà el pare
quan ho sàpiga!

43. ÀRIA

Si sentiu pietat
per un germà malaurat,
beseu per mi
la mà paterna.

Digueu-li només que soc viu,
digueu-li que l'estimo;
però no li digueu, oh Déu,
en quin destret em trobo.

44. RECITATIU

JOSEP

(Sofriu, afectes meus.)

JUDÀ

No hi cap esperança
d'apaivagar la vostra ira?

JOSEP

La llei ha dictat sentència,
ara cal complir-la.

JUDÀ

Escolteu-me, si més no,

senza sdegno, signore.

GIUSEPPE
Che dir potrai?

GIUDA
Rammenti,
quando la prima volta
io venni a te?

GIUSEPPE
Sì: di condurmi allora
Beniamino t'imposi. Il vecchio padre
morrebbe, rispondesti,
privandolo di lui. Senza il fanciullo
non sperate, io soggiunsi,
di rivedermi più.

GIUDA
Oh, se presente
agli ultimi congedi
fossi stato, signor! Parea che l'alma
a lui col figlio amato
si staccasse dal sen. Chiama Rachele;
si ricorda Giuseppe; entrambi in volto
ritrova a Beniamin; tutte risente
le sue perdite in lui; tutte... Ma come!
Signor, tu piangi! Ah, le miserie nostre
ti mossero a pietà.

SIMEONE
Seconda, oh Dio,
questi teneri moti.

GIUSEPPE
Ah, basta, io cedo,
contenermi non so. Fratelli amati,
riconoscete il vostro sangue. Il finto
mio rigore abbandono.
Venite a questo sen: Giuseppe io sono.

GIUDA
Giuseppe!

BENIAMINE
Eterno Dio!

SIMEONE
Miseri noi!

CABRI
Oh portento!

TANETE
Oh stupor!

sense desdeny, senyor.

JOSEP
Què pots dir?

JUDÀ
Recordeu la primera vegada
que em vaig presentar
davant vostre?

JOSEP
Sí, llavors et vaig imposar
que em portessis Benjamí.
Em vas respondre que el vostre ancià pare
moriria si es quedava sense la seva companyia.
Sense el noi, vaig afegir,
no esperis tornar-me a veure.

JUDÀ
Oh, si haguéssiu estat present
en l'últim comiat
ho sabríeu, senyor! Semblava que,
juntament amb el fill estimat,
l'ànima se li despregués del pit.
El pare crida Raquel;
recorda Josep; els reconeix tots dos
en el rostre de Benjamí; torna a sentir dins seu
el dol per tots els éssers estimats morts:
Per tots! I amb quanta intensitat!
Senyor, esteu plorant! Ah, les nostres desgràcies
han despertat en vós la compassió.

SIMEÓ
Déu, secunda
aquestes tendres emocions!

JOSEP
Ah, prou, cedeixo,
No puc contenir-me. Estimats germans,
reconegueu la vostra sang. El meu fals rigor
abandono.
Acosteu-vos perquè us abraçi: Jo soc Josep.

JUDÀ
Josep!

BENJAMÍ
Déu etern!

SIMEÓ
Malaurats de nosaltres!

CABRI
Oh, meravella!

TANET
Oh, estupor!

GIUSEPPE

No, non temete;
nè d'avermi venduto
la memoria vi affligga. A quel delitto
la sua dove l'Egitto,
voi la vostra salute. A questa reggia
Dio m'invio prima di voi. Tornate,
tornate al padre mio: ditegli tutte
le grandezze del figlio;

SIMEONE

Oh providenza eterna,
è la prudenza umana
follia dinanzi a te: vendiam Giuseppe
sol per non adorarlo e l'adoriamo
per averlo venduto.

GIUDA

In guisa tale
Dio gli eventi dispone
che serve al suo voler chi più si oppone.

GIUSEPPE

Il portentoso giro
dalle vicende mie, fratelli, asconde
più di quel che si vede. A voi dal padre
pieno d'amor vengo mandato e voi
tramate il mio morir. Venduto a prezzo
sono a barbaro stuol. Servo in Egitto,
accusato, innocente,
non mi difendo e tollero la pena
dovuta a chi m'accusa. Avvinto in mezzo
a due rei mi ritrovo, e presagisco
morte all'un, gloria all'altro. Accolgo amico
i miei persecutori. Io somministro
alimenti di vita
a chi morto mi volle. Io dir mi sento
salvator della Terra. Ah, di chi mai
immagine son io? Qualche grand' opra
certo in Ciel si matura,
di cui forse è Giuseppe ombra e figura.

45. CORO

A quel celeste arcano
si oppone in vano un'alma
nè interpretar lo sa.

È la virtù qual palma,
che quanto più si opprime,
più inalza al ciel le cime,
più eccelsa in ciel sen va.

Fine dell' Opera.

JOSEP

No, no heu de témer res;
ni us ha d'aflligir el record
d'haver-me venut. Per aquell delict
el destí em va portar a Egipte,
i a vosaltres, a la salvació. Déu em va enviar
en aquest palau abans que a vosaltres. Torneu,
torneu al costat del meu pare: expliqueu-li
totes les grandeses del seu fill.

SIMEÓ

Oh providència eterna,
davant teu la prudència humana
és follia: vam vendre Josep
per no adorar-lo, i ara l'adorem
per haver-lo venut.

JUDÀ

De tal manera
Déu organitza els esdeveniments,
i serveix la seva voluntat qui més s'hi oposa.

JOSEP

El portentós recorregut
de les meves aventures, germans, amaga
més del que es veu. El pare
ple d'amor em va enviar a buscar-vos
i vosaltres vau tramar la meva mort. Vaig ser
venut
per diners a un amo estranger. Esclau a Egipte,
acusat, però innocent,
no em defenso i tolero el càstig
que m'imposa qui m'accusa. Encadenat
entre dos reus em trobo, i presagio
la mort per a l'un, la glòria per a l'altre. Com a
amic em comperto amb els meus perseguidors.
Subministro aliments de vida
a qui em vol mort. Sento que em diuen
salvador de la Terra. Ah, de què
soc la imatge? Certament, el Cel
ha creat una gran obra,
de la qual Josep és potser l'ombra i la figura.

45. COR

En va s'oposarà una ànima,
a l'arcà celestial,
ni sabrà com interpretar-lo.

Ès la virtut com una palmera,
que com més s'oprimeix,
més enlaira la copa al cel,
més excelsa vers el cel s'eleva.

Fi de l'obra

AMB EL SUPORT DE:

Organitza:

Amb el suport de:

Fundació Philippe Cousteau
"Unió dels Oceans"

Digitalització dels programes de mà:

Col·laboradors:

Mitjants oficials:

El Festival és membre de:

Festival de Torroella de Montgrí 2022

Facebook: @FestivalTorroelladeMontgri

Twitter: @Fest_Torroella

Instagram: @festivaldetorroella

#FestivalTorroella

#arecerdelafúriadelmón

www.festivaldetorroella.cat

